

SVATOMAŘSKÝ ČTVRTLETNÍK

Vydává Obec Svata Maří

Ročník 6.

Registrováno MK ČR E 21064

Z OBECNÍ KRONIKY ŠTÍTKOV

... V roce 1937 bylo postaveno čp. 5 Janem a Marií Kubíčkovými. Tato chalupa byla postavena na původním místě tohoto čísla. Dosavadní stavení bylo dřevěné, setlelé a k obývání naprosto nezpůsobilé, takže bylo do základů zbouráno a znovu vystavěno.

V roce 1939 byla vystavěna chalupa čp. 39 Františkem a Kristinou Chvalovými. Tito byli dosud majiteli čp. 33, kde se říkalo v Hůrkách. Toto stavení bylo poměrně dosti zchátralé a cesta k němu těžko příjezdná, takže se manželé Chvalovi rozhodli postavit na přístupnějším místě. Parcela na níž bylo vystavěno čp. 39, byla do toho času obecním paloukem. Prodejem byl tento pozemek rozdělen tak, že část připadla pod tuto stavbu, část byla prodána Přibylům – čp. 18, a část Kalcům – čp. 19.

V roce 1941 bylo vystavěno čp. 40. Tuto chalupu postavili Anna a Antonín Novotný, na nové parcele. Tito do té doby bydleli v nájmu po různých chalupách.

V roce 1936 byl adaptací zřízen dům čp. 22. Až do tohoto roku neměla obec žádného obecního domu. Staly se však případy, že tento byl nutně třeba pro občany, kteří přílušeli do obce a nebylo možno je některak ubytovat. V důsledku toho rozhodlo se tehdejší obecní zastupitelstvo, že zřídí obecní dům a sice z adaptací z obecní budovy, ve které se zpracovával len a které se všeobecně říkalo konopice a nebo také pazderna. Konopice se sestávala ze dvou částí. Sušárny a kůlny. V sušárně se topilo pod velký litinový kotel, aby se len nejdříve důkladně usušil a v kůlně se pak drtil, aby odpadlo pazdero a zbyla jen koudel, to je čisté lněné vlákno. Nástroj na němž se len drtil se říkalo mēdllice a zpracování lnu se říkalo mēdlování

Kronikář: Antonín Novotný, Štítkov 40

PF 2019

*Příjemné prožití vánočních svátků, mnoho štěstí,
zdraví, osobních a pracovních úspěchů v novém roce
2019 přeje starosta obce Svata Maří.*

ČÍSLO 4
21. 12. 2018

**Uvnitř tohoto
vydání:**

Z obecního úřadu
2-3

Pozvánky na
kulturní a
společenské akce
2

Ohlédnutí za
akcemi
3

Příspěvky
3-4

NEZAPOMEŇTE !!!

- Navštěvovat
společenské a
kulturní akce v obci

- Navštěvovat
místní knihovnu

Klevetník

Je zima, čas Vánoc, doba šílených nákupů, a tak je třeba vysadit, zvolnit a zavzpomínat třeba na léto. Léto – to je hlavně dovolená a s dovolenou souvisí jak věci příjemné, tak i ty příjemné méně, a o ty bych se s vámi chtěl podělit.

Je to už pár let, co jsem se s kamarádem Vlastou domluvil na rybářské dovolené na Moravě. V zimě jsme objednali chatu poblíž Otrokovic, na břehu slepého ramene řeky Moravy a těšili se na čtrnáctidenní pohodu při rybaření.

Jenomže, dle názoru mé ženy, ženatý chlap nemůže zůstat čtrnáct dní bez dozoru, a tak naše manželky jely s námi, což vysněnou dovolenou částečně devalvovalo. První tři dny volna proběhly celkem v pohodě. Já s Vlastou jsme se téměř beze slov pokoušeli chytit nějakou tu rybu a uniknout tak posměchu našich drahých poloviček, které za našimi zády před chatou na lehátku, a za neustálého vedení rozhovorů na úrovni, chytaly bronz.

Třetí den odpoledne za námi přijeli moravští přátelé a při vínečku a grilování se domluvil společný výlet na hrad Buchlov a pak do Zlína. Mně se sice při představě toho klidu, co zde po našem odjezdu nastane, vůbec nechtělo, ale protože podstatná část dovolené byla ještě před námi a má paní významně zvedla obočí, tak jsem nakonec nadšeně souhlasil.

Návštěva hradu probíhala zpočátku celkem klasicky, až při vstupu do hodovního sálu nastal zlom. Průvodkyně nám totiž ukázala podivnou věc, která se vzdáleně podobala ohlávce na koně a optala se, jestli někdo z nás náhodou neví, k jakému účelu kdysi sloužila. Nikdo to samozřejmě nevěděl, a tak padaly různé nesmyslné názory, jako např.: pás cudnosti, což je totální volovina, protože každý i méně vzdělaný člověk, tedy i já, ví, že pás cudnosti byl nikoliv z kůže jako tato věc, ale z ocele a svůj účel stejně neplnil. Sotva hradní pán uzamkl to, co se uzamknout nedá, a odjel na křížovou výpravu, nedělal hradní kovář celý týden nic jiného než duplikáty klíčů na odemčení těch plechových tang. Průvodkyně nás ještě chvíli nechala hádat a pak nám účel a funkci oné věci, která zásadně ovlivnila zbytek mé dovolené, vysvětlila. Ta podivná ohlávka se nazývala Klevetník a účel byl následující. Když se středověcí páni sešli na hradě rokovat o něčem důležitém a manželky, jak to tak bývá, do toho začaly kafrat, nedalo se nic dělat a každý pán nasadil své ženě klevetník, který s pomocí důmyslně propletených řemínků stáhl urozené manželce mluvidla a byl klid!

Ta věc mě velice zaujala, představil jsem si to ticho na břehu slepého ramene řeky Moravy, a protože můj problém je ten, že mě občas huba jede rychleji než mozek, tak jsem se optal, zda by se klevetník nedal koupit a případně za kolik. Nastal rozruch, mladí a svobodní se smáli nahlas, ženatí páni se usmívali, vdané ženy se mračily a má paní ode mne poodstoupila, aby to nevypadalo, že

Srdečně Vás všechny zveme:

21. prosince na svatomařské Vánoce aneb Putování s Káčou v hostinci U Koryta. Repríza 30. prosince od 17:00

25. prosince na tradiční Vánoční taneční zábavu v kulturním domě ve Štítkově

31. prosince 2018 a 1. ledna 2019 Vás zveme jako každý rok na Mářský vrch, kde bude zajištěno občerstvení. Pořádají hasiči Svatá Maří

4. ledna na výroční schůzi hasičů Svatá Maří v hostinci U Koryta od 18:00

25. ledna se koná v hostinci U Koryta ples sportovců.

15. března se koná v hostinci U Koryta ples hasičů. K poslechu a tanci hraje skupina DE FAKTO

MASOPUST

Tradiční pochod masek se uskuteční 2. března v Trhoníně a Štítkově; 5. března ve Svaté Maří

k ní patřím. Přičemž její oči metaly blesky. Dobře se bavil i kamarád Vlasta, protože se těšil jak to schytám, ale došlo i na něj.

Při odchodu ze sálu řekla průvodkyně, že mají ještě jednu zajímavost a to zrcadlo, do kterého, když se koukne mladá dívka, tak se do roka bude muset vdát, vdaná žena zkrásní a chlap po nahlédnutí ztratí vlasy. No a tak jsem se Vlasty hlasitě optal, proč nám neřekl, že už to tu kdysi navštívil. A malér byl na světě. Jeho bosá hlava znachověla a já přišel na pár hodin o kamaráda. Na parkoviště k autu jsem dorazil jako poslední a o mém dalším osudu bylo již rozhodnuto. Kdyby soudy v republice pracovaly tak jako inkviziční senát vedený mou ženou, byl by v našem státě jiný pořádek. Bez nároku na obhajobu jsem dostal nařízeno koupit Vlastovi za to, že bylo na veřejnosti poukázáno na jeho vlasový hendikep, láhev nějaké kvalitní lihoviny, kterou použije jako lék na způsobené trauma.

To by šlo, pomyslel jsem si, protože vím, že Vlasta není lakomec. Tušil jsem však, že to horší teprve přijde a obavy byly na místě. Trest zněl: Jede se do Zlína, moravští kamarádi nám ukáží nejlepší butik ve městě. Má žena se tam uhnízdí a já to bez jakýchkoliv poznámek zaplatím, ovšem ne z peněz určených na dovolenou, ale z peněz mého tajného fondu, o kterém jsem si mylně myslel, že mám přehled o jeho odklonění z rodinného rozpočtu jen já.

Večer se prožitý a vydařený den náležitě oslavoval, plánoval se další výlet, já čuměl do vody, ryby nebraly a nebýt Vlasty a jeho léku na melancholii, tak jsem do té vody asi skočil. Následující den se jede do ZOO a já zcela finančně vyčerpán budu muset mlčet. Zbytek dovolené už proběhl celkem v poklidu. Navštívili jsme i pár sklípků, ryby taky začaly brát, takže domů už se jelo zvesela a s tím, že za rok Morava zase. A klevetník? Na ten jsem nezanevřel, ba právě naopak. Sháním ho, kde se jen dá, ale zatím marně. U nás ho totiž nikdo nevyrábí a tak mou poslední šancí je čínský internetový obchod. Tam se prý sežene všechno, protože v Číně dokáží napodobit a vyrobit kde co. A nemuselo by to být ani tak drahé, když je náš prezident s Čínou takový kamarád.

Klevetník neshání, jak by si mohl někdo mylně myslet pro svou paní, to bych si ani nedovolil, protože za prvé není urozeného původu a za druhé by mě klevetník omlátila o hlavu. Sháním ho pro sebe, jelikož až na Moravě jsem pochopil to přísloví o tom, že mlčeti je zlato. Příklad „Líná huba, holé neštěstí“ je překlep a původně znělo líná hudba = hotové štěstí.

Přeji všem veselé svátky a pohodově prožitý příští rok.

Václav Brodec senior

Matka Zem

Střípky skládají se do
slov,
Matka Zem sděluje nám
svůj proslav.

Jen pár řádků vzkazuje,
chce nás vidět šťastný,
pak se raduje.

Připomíná, co dělat
máme,
nastavuje nám své rámě.

Chce jen pár důležitých
věcí nám ukázat,
na lásku v našich srdcích
navázat.

Važte slova, važte skutky,
nelámejte stromům a
keřům proutky.

Nechte je vykvést, nechte
je žít, šťastně ukončit
svůj rozvoj, aby mohly
růst.

Hmyz zas aby vodu
k dispozici měl,
a kam hlavu složit směl,
do stromů, do svých
děr.

Méně dlažby, méně zdí,
méně staveb beze ctnosti,
více stezek ku radosti.

Zeleň láká nás lidi,
vyjít ven a přivonět si,
mít tu možnost
k dispozici.

Načerpát zde sílu,
moudrost stromů,
nechce se pak jít domů.

Když příroda žít možnost
má, nám lidem pak
všechno dá.

Přemýšlej o Matce Zemi,
co by si přála, věru,
když kráčíš po jejím tělu.

Ing. Jaroslava Kovářová

Okénko do naší školy... Školáci v Praze

Protože se žáci 4. a 5. ročníku ve škole učí o dějinách a významných památkách naší vlasti, rozhodli jsme se zorganizovat výlet do Prahy, a přiblížit tak dětem dobu Husitů, Karla IV. či dobu Národního obrození přímo u významných staveb, které jsou pro svou historii v dnešní době neopomenutelné.

Dne 15. 11. 2018 jsme se brzy ráno sešli na autobusovém nádraží ve Vimperku a vyjeli jsme společně do našeho hlavního města. Hned v 9 hodin ráno nás čekala komentovaná prohlídka Národního divadla, kde nás průvodce zavedl do sklepních prostor prohlédnout si jeho základní kameny, dále pak do podlaží, kde byly busty předních umělců Národního divadla, viděli jsme i tzv. kočárový vchod pro pana prezidenta, okusili jsme i pohodlnost křesel v hledišti, dívali jsme se na velký křišťálový lustr, na skvost Národního divadla - Hynaisovu oponu, měli jsme možnost nahlédnout i do prostoru pro symfonický orchestr a v neposlední řadě jsme vystoupali až na samotnou střechu Národního divadla, kde nás uchvátily nejen trigy koňských spřežení, ale i nádherný výhled na Prahu.

Po návštěvě historické části divadla jsme zavítali i do Nové scény Národního divadla, kde jsme mohli obdivovat schody, obložení i zábradlí z kubánského mramoru. Dále naše cesta pokračovala k Betlémské kapli, kde jsme si opět připomínali historii této stavby i její nynější využití ke slavnostním aktům k ukončení vysokoškolského studia. Od betlémské kaple jsme pokračovali na Staroměstské náměstí, kde se v dáli tyčí Týnský chrám, ale pozornost dětí se zaměřila na Staroměstský orloj, neboť bylo právě poledne, rozezněl se tak zvuk zvonů a nad ciferníkem se pohybovalo 12 apoštolů v okénkách.

Procházku po Praze jsme si zpestřili i jízdou metrem a tramvajemi, což u dětí vzbuzovalo obrovský zážitek, možná i trochu strach....a to nejen u dětí ☺. Dokázali jsme se ale přiblížit i k postmoderní stavbě Národní technické knihovny v Dejvicích, která slouží hlavně studentům ČVUT. Děti zde mohly vidět soudobý přístup k architektuře ve vztahu k historickým budovám.

Od Národní technické knihovny jsme přes Hradčanské náměstí došli až k Pražskému hradu. Neopomněli jsme si prohlédnout symboly české státnosti – vlajku ČR, vlajku EU i vlajku prezidenta, při vstupu do hradu jsme prošli policejní kontrolou a přes tři nádvoří hradu jsme se dostali až ke katedrále sv. Víta. Tato gotická památka děti uchvátla svou velikostí a nádhernými skleněnými vitrážemi v oknech.

V Praze je mnoho památek a míst, které jistě stojí za návštěvu, nám však již zbývalo navštívit poslední památku, a to byl Karlův most. Na Karlově mostě jsme si připomněli význam mostu v tehdejší době a procházkou po něm jsme se dostali až na Malostranské náměstí, kde sídlí parlament ČR a zpovzdálí jsme prohlédli nejvýznamnější barokní stavbu chrám sv. Mikuláše.

Odtud už nám zbývalo přiblížit se tramvají k autobusovému nádraží a po náročném dnu vyrazit zpět na Šumavu, kde se všichni shledali se svými rodiči. Věřím, že děti přijely z výletu plné zážitků, které jim ve vzpomínkách zůstanou.

Mgr. Lenka Hrunková

V tomto čtvrtletí jsme poblahopřáli těmto občanům:

Prosrová Marie
Hanzal Antonín
Markytán Tomáš

Vicemily
Trhonín
Štítkov

Obecní úřad Svatá Maří

Úřední hodiny
obecního úřadu pro
veřejnost:

Pondělí 15 - 17
Středa 15 - 17

Dále po telefonické
dohodě.

Tel: 724 113 760

tel: 388 415 622
email: obecni-
urad@svatamari.cz
www.svatamari.cz

Tiskne Obecní úřad
Svatá Maří
Svatá Maří 34
IČO: 00250716
Neprodejné

Redakční rada:

Václav Bečka,
Martina Brodčová a
starosta obce Pavel
Mráz

Další číslo vyjde 20.
března do příštího
čísla zasílejte na
email
[„becka3cz@gmail.c
om“](mailto:becka3cz@gmail.com) nejpozději do 5.
března 2019

Redakce si
vyhraduje právo
krátit příspěvky
příspěvatelů. Za
vyskytnuté chyby se
omlouváme.